

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Economic

اقتصادی

[HTTP://WWW.AZADI-B.COM](http://WWW.AZADI-B.COM)

سرمایه و گفتگوی ایمنی محیط کار

سایت سیمای سوسیالیسم

July 03, 2010

مرگ و میر یا مصدوم شدن سالانه صد ها و هزاران کارگر هنگام استثمار شدن در حوزه های مختلف کار و تولید در سراسر جهان که به سوانح کاری موسوم گشته است جزء لاینفک نظام بردگی مزدی و رابطه تولید ارزش اضافی است.

کلیه عواملی که باعث وقوع این سوانح می شود مانند ایمن نبودن محیط کار، زمان طولانی کار، شدت کار و ریشه در حرص و جوش هر چه بیشتر سرمایه داران برای سوداندوزی انبوه تر و افزایش هر چه بی مهارتر سرمایه های خود دارد. یکی از ملزومات کسب سود هرچه فراوان تر، کاهش هرچه بیشتر هزینه تولید در موارد مختلف می باشد که صرفه جویی در هزینه وسایل و تجهیزات ایمنی محیط کار نیز یکی از ده ها مورد آن است. این امر بعلاوه عوامل دیگر مانند شدت کار و نتیجتاً خستگی و فرسودگی بیش از حد کارگر، فرسوده بودن ماشین آلات و وسایل کار، هر سال باعث مصدوم و کشته شدن میلیون ها کارگر توسط سرمایه می گردد. آسمان تمام جوامع سرمایه داری اعم از پیشرفته ترین کشور های صنعتی تا عقب مانده ترین آن از این لحاظ کم یا بیش هم رنگ است. تفاوت می تواند در شمار وقوع این به اصطلاح سوانح کاری باشد. در کشور سرمایه داری سوئد به عنوان یکی از پیشرفته ترین جوامع صنعتی اروپا که مدعی رعایت بالا ترین استانداردهای ایمنی در محیط کار و تولید است، سالیانه شمار زیادی از بردگان مزدی در محل های کار خود دچار سوانح می شوند که به مرگ تعدادی از آنان منجر می گردد. سوای این امر هزاران کارگر در این کشور بر اثر شدت کار دچار صدمات

و مشکلات جسمی و روحی عمیق هستند. اخیراً در گزارشی از اداره محیط کار سرمایه در سوئد با تمرکز روی حوزه کار ساختمان به صراحت آمده است: «تصادفات بسیار سخت زیادی در بخش ساختمان سازی رخ می دهد لذا این اداره باید اقدام به بررسی شرایط ایمنی محل های کار ساختمانی کند» طبق برآورد اداره فوق بیش از ده درصد تصادفات کاری در بخش ساختمان به علت سقوط از نردبان ها و داریست های ساختمانی از ارتفاع بالا می باشد. اداره محیط کار سرمایه معتقد است که تعداد سوانح در حوزه کار ساختمان دو برابر سایر حوزه هاست. در فاصله سال های 2005 تا 2009 از میان سوانح زیادی که در این بخش رخ داده است، چهارده مورد منجر به مرگ کارگران شده است به این ترتیب طی فقط چهار سال چهارده کارگر قربانی سود اندوزی سرمایه در این قلمرو کاری شده اند. مطالعه و بررسی انجام شده توسط اداره محیط کار نشان می دهد که علت اصلی این تصادفات مرگبار کمبود های اساسی در شرایط کار و امکانات ایمنی شرکت های مربوطه بوده است. جنبه فاجعه آمیز قضیه آنقدر عریان شده است که رئیس اداره محیط کار می گوید: " این واقعیات باعث شده است که اداره متبوع او به تلاش بیشتری جهت کاهش سوانح کاری دست بزند. و ادامه می دهد: " اگر طی بازرسی کمبود هائی در وسایل و امکانات ایمنی محل های کار مشاهده شود شرکت ها باید آنها را برطرف کنند که معمولاً این کار را می کنند!! در غیر این صورت اداره متبوع او می تواند به اقدامات سخت تری در این رابطه مبادرت کند. مثلاً ما می توانیم دستور رفع کمبود های وسایل ایمنی و برطرف کردن شرایط نا ایمن محیط کار را برای شرکت های خاطی صادر کنیم یا ادامه فعالیت کاری و تولیدی آنها را ممنوع نمائیم ". رئیس اداره محیط کار بعد از تشریح روش های بازرسی، شرط اصلی ایمنی محل های کار را بالا بردن دانش صاحبان شرکت ها در این زمینه اعلام می کند!! او چنین القاء می کند که گویا تنها دلیل بی توجهی سرمایه داران به ملزومات ایمنی مراکز کار و حفظ جان توده های کارگر کمبود دانش آن هاست!! باید از این نماینده سرمایه پرسید که چرا حتی عقب مانده ترین سرمایه داران دنیا برای به کارگیری کلیه دستاوردهای دانش بشری در افزایش دینار دینار سود و سرمایه خود دچار هیچ میزان کمبود آگاهی نیستند، اما به محض اینکه پای امکانات حفظ جان کارگران پیش می آید همه آن ها به موجودات اعصار ماقبل جاهلیت مبدل می گردند؟؟!! رئیس اداره محیط کار سرمایه به این میزان عوامفریبی هم اکتفاء نمی کند. او برای اینکه به سرمایه داران ثابت کند که با تمامی تار و پود هستی خود در خدمت سرمایه است و برای اینکه اطمینان کامل دهد که اداره متبوعش قصد هیچ نوع کنترلی بر کارگرکشی آن ها در محیط های کار ندارد اضافه می نماید که: اداره اش اصلاً قصد ندارند هیچ کارفرمایی را توبیخ کند!! بلکه منظور صرفاً کنترل محیط های کار می باشد!!